

BR MARINUS VAN DE KLUNDERT
geboren te Den Haag op 22 mei 1913
overleden te Oostakker
op 21 oktober 2002

Hij werd geboren in Den Haag op 16 juni 1933. Hij deed zijn eerste professie in de Congregatie van de Broeders van Onze Lieve van Lourdes op 8 september 1951. Hij overleed, onverwacht, in het broederhuis te Oostakker op 21 oktober 2002.

Op jeugdige leeftijd werd Marinus, als Br. Quirinus, lid van de Congregatie. Na zijn opleiding in het noviciaat en op de Kweekschool te Dongen (Nederland) werkte hij enige jaren als onderwijzer. Tussen 1960 en 1963 volgde hij - gezien zijn interesse voor techniek en constructie - een opleiding bij een technisch bedrijf. Zo kwam hij tot 1974 in dienst als technisch medewerker, hoofdzakelijk in de Sint-Willibrord-stichting te Heiloo (Nederland).

In het jaar 1974 kreeg zijn leven een heel andere wending. Als gevolg van zijn opleiding op gebied van constructie en techniek, werd hij lid van het grote convent in Oostakker. In dit convent - toen nog volop verbonden met het geheel van al onze onderwijsrichtingen - wachtte hem een drukke en verantwoordelijke taak; een taak die hem wel eens over het hoofd groeide, te meer daar hij nu en dan met veel pijn in de rug werd geconfronteerd. Zo moest Br. Marinus wel eens een beroep doen op hulpkrachten, zowel van binnen als van buiten het Glorieux-Instituut. De hulp van o.a. zijn neef was dan ook meer dan welkom.

Was Br. Marinus een vaardig man, toch wilde hij wel eens de kloosterpoort uit om familie en kennissen in België en Nederland te bezoeken. Een vaste stek vond hij als weekend-hulp in het rustoord van de Zusters der Armen te Gent. Als goed chauffeur was Br. Marinus steeds bereid - ook in de vroege uren - de broeders naar hun familie, kliniek, kerk ... te brengen. Ook bij de karweitjes in het broederhuis was hij steeds actief betrokken.

Maar toen begaven hem zijn krachten. Dat was reeds de laatste jaren merkbaar, maar de weken vóór zijn overlijden was het alsof alle actie en interesse plotseling uit zijn leven verdwenen. Op maandag 21 oktober ging hij naar zijn Schepper terug.

Br. Marinus was steeds een zoeker, iemand die graag filosofeerde over zijn leven en zijn werk, over leven en dood. Mogen vrede en vreugde zijn deel zijn, nu zijn hart rust gevonden heeft bij God.